

[Birgitte Husmark]

amterne – og så de kommuner, som jo ligger i amterne, og som faktisk varetager en meget væsentlig del af borgernes behov for behandling og pleje. Derfor er vi tilfredse med, at den foreslåede dagsorden fra regeringspartierne, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne ikke bare inddrager Sygesikringens Forhandlingsudvalg, men også Kommunernes Landsforening i den redegørelse, som skal foreligge inden 1. marts 1992.

Det, vi derfor meget vil bede sundhedsministeren om, er, at denne efterhånden store gruppe af instanser, der skal bidrage til regeringens redegørelse, for alvor vil gå ind i at beskrive ændringer i det nuværende forbrugsmønster af ydelser inden for sundhedsområdet. Det vil sige, at vi skal have beskrevet, hvis der er konsekvenser af omlægningen i form af øget forbrug af skadestue, indlæggelser eller måske kommunale ydelser som hjemmesygepleje og døgnsygepleje. Og hvis jeg forstod sundhedsministeren rigtigt, så var sundhedsministeren også meget opmærksom på disse forhold.

Jeg vil bede sundhedsministeren bekræfte, at det vil indgå i redegørelsen, for hvis det ikke er tilfældet, vil det belaste den kommunale eller amtskommunale økonomi, og den situation vil det efter vores opfattelse være rimeligt at inddrage i de kommende regeringsforhandlinger. Derfor er det vigtigt, at disse forhold er med; det har manglet indtil nu, og derfor kan konsekvenserne af omlægningen af vagtlægeordningen blive meget store for en tyndtbefolket egn. Disse vanskeligheder er det helt naturligt at en kommune eller en amtskommune selv tager initiativ til at løse. Det ville faktisk være uansvarligt, hvis de ikke tog sådan et initiativ. Og det er f.eks. det, der er sket i Ringkøbing Amt.

Så vidt jeg er orienteret, har man netop taget konsekvensen af, at der her er tale om meget store afstande, og der er derfor en særlig paragraf i aftalen mellem amtsrådet og praksisudvalget, der gør det muligt at oprette særvagtordninger f.eks. knyttet til et lægehus. Men den anden side af det er jo altså også, at det giver større udgifter, og derfor er det, at man må kigge på det og se, hvad der er behov for, og om der er et forbrug, der enten er øget i forhold til det, man planlagde på vagtlægeordningen, eller som eventuelt har kanaliseret sig andre steder hen.

Det samarbejde, som Ringkøbing Amt har haft med sine kommuner, ser ud til at være grebet både professionelt og omhyggeligt an med fælles arbejdsgruppe, med høringer med de praktiserende læger og høringer med kommunerne og derefter indarbejdelse af ændringsforslag i den endelige plan. Derfor er det også uendelig få klager, der er kommet fra det amt. De har båret sig meget klogt ad, i modsætning til andre amter, der kun har givet deres kommuner en orientering, og som ikke har været i dialog. Der er risikoen for at gå skævt af hinanden selvfølgelig meget mere overhængende.

Men for at opsummere: SF ønsker, at ordningen skal følges meget tæt. Vi vil lægge meget vægt på, at amter og kommuner samarbejder om at give de vagtydelser, der er tilstrækkelige for at have et godt sundhedsberedskab.

SF er også indstillet på, at de eventuelt nødvendige øgede udgifter skal tages med ind i regeringens forhandlinger med de kommunale parter om kommunernes økonomiske vilkår. Det kan være absolut nødvendigt, da nogle af de tyndt befolkede områder også er dem, der har den dårligste økonomi.

På den måde hænger tingene sammen, og derfor er det vigtigt at få en redegørelse, og det er vigtigt at kunne drage de rigtige konsekvenser af den redegørelse, når den kommer.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige tak til Frømskridtspartiet, fordi de har rejst forespørgslen. Det er måske lidt tidligt, men vi får da noget ud af debatten. Og så vil jeg gerne sige tak til sundhedsministeren for svaret.

Det forekommer jo soleklart, at amternes geografiske udstrækning og befolkningens fordeling i området må have indflydelse på, hvordan en vagtlægeordning indrettes, hvor 14 amter er vidt forskellige, og hvor 274 kommuner er det samme. Derfor skulle man tro, at der var taget hensyn til forskellighederne. Det er der åbenbart ikke. Protester fra mindst 87 kommuner vidner om, at der er noget galt med den måde, den nye vagtlægeordning er blevet forhandlet på. Visse amter har i hvert fald ikke taget de kommunale synspunkter i betragtning og vist fleksibilitet.

Respekten for forskelligheder er vel dybest set det, der ligger til grund for decentrale afgørelser. Tyndt befolkede områder med store af-